

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията Васил Гоцев

по к.д. № 10/2000 г.

Не споделяме становището на Конституционния съд, с което се приема, че чл.15, ал.2 от Закона за общинските бюджети /ДВ, бр.33 от 24 март 1928 г., изм. Бр.69 от 1999 г./ е противоконституционен. Съображенията ни са следните:

Разпоредбата предвижда в случаите, когато общинският съвет не приеме бюджета на общината по предвидения от закона ред или не го представи в установените от закона срокове министърът на финансите да може да преустанови трансферите от републиканския бюджет. В искането на групата народни представители сезирали Конституционния съд е посочено само, че разпоредбата противоречи на чл.141 от Конституцията без да са изложени съображения и в становището на Националното сдружение на общините в Република България, което подкрепя искането на групата народни представители.

Според решението на Конституционния съд предвидената с атакуваната разпоредба санкция – преустановяване трансферите от републиканския бюджет противоречи на чл.141, ал.3 от Конституцията, който установява задължение на държавата да подпомага нормалната дейност на общините чрез средства от държавния бюджет. Според решението практическите последици от преустановяване на трансферите ще бъде блокиране на нормалната дейност на общините.

Нормалната дейност на общините по същество и преди всичко се осъществява не чрез субсидии от държавния бюджет, а чрез упражняване на собствени общински бюджети. Член 12 от Закон за общинските бюджети задължава общинския съвет да приеме общинския бюджет в срок определен от закона за държавния бюджет и да го представи. Ако един общински съвет не приеме своя бюджет в предвидения от закона срок и ред общината не би могла да осъществи нормална финансова дейност. Тази дейност не може да бъде осъществена само чрез извършване на разходи на получените от държавния бюджет средства. Без приет бюджет общината не може и не трябва да прави разходи. В такъв случай самата община няма да знае какви са нуждите ѝ, за които трябва да харчи. Това би противоречело и на целта на субсидията, която има задача да допълни приходите по общинския бюджет. Именно самостоятелността на общинския бюджет, прогласена в чл.141, ал.1 от Конституцията налага наличието преди всичко на този бюджет. Средствата, които се отпускат от държавния бюджет по реда на чл.141, ал.3 идват в подкрепа на приходите по общинския бюджет. Разходите по общинския бюджет имат пред вид не само приходите от трансфера от държавния бюджет, но и останалите приходи, предвидени в общинския бюджет. Никоя община не може да си позволи да не приеме свой бюджет, а да разходва само средствата, получени като субсидии от държавата. Наред с това представянето на общинския бюджет на Министерство на финансите дава възможност държавата да има поглед и върху нуждите на съответната община, за да изпълни задълженията си по чл.141, ал.3 от Конституцията.

Затова нормално е и не противоречи на конституционното задължение на държавата да подпомага общините /чл.141, ал.3/, ако преустанови трансфери от бюджета, когато общинския съвет не приеме бюджет или не го представи. Това не означава, че държавата няма да

продължи трансфера след като, макар и по-късно общинският съвет приеме бюджет и го представи.

Васил Гоцев